

Kartais reikia nusiprausti poezija

Cai už lango įsitaliso rudeniš-
s gamtos spalvos, kai saulę
čia įkyriai lašnojantis lietus,
rinka liūdesys. O gal ilgesys?
Ranka tiesiasi į knygų len-
tą. Reikia kėdės atsisėsti,
kia stalelio. Tinka ir arbatos
kavos puodelis, pyrago ga-
lėlis. O jeigu dar kas įpiltų
urę vyno, uždegčių žvakę!

Ada DVARIONAITĖ

Visa tai buvo Kupiškio kultūros tre spalio 21 dienos popietę, kai Ku-
nio literatų klubas „Lévens balsai“
statė naują klubo narės Genovaitės
rūmienės knygą „Ilgesio upės“.
Klausytoujų ir skaitytojų prisirinko
elis pulkas, atėjo Trečiojo am-
as universiteto literatūros fakultet-
bičiuliai, autorės talento gerbėjai,
i pažystami ir kaimynai šepetiš-
i, mat Genovaitės ilgai gyventa ir
sta Šepetuje. Tarp renginio daly-
– ir Vaiva Mališauskienė, pasiva-
usi poezijos kūrėjos sielos bičiule,
ybinių draugystė jrodžiusi pačios
autortomis melodijomis pagal Ge-
novaitės poezijos tekstus.

Kupiškio kultūros centro jaukioje aplinkoje (tuo pasirūpino G. Koriznienės dukra Vilma) pristatyta literatų klubo „Lévens balsai“ narės Genovaitės Koriznienės knygą „Ilgesio upės“.

Taigi popietė buvo literatūrinė ir
muzikinė, pažintinė ir jaukiai šeimy-
niška su gausybe gražių ir eiliuotų
linkėjimų, įvairių gėlių (tik nebuvo
jurginių, šalnų numarintų) puokščių.
Autorė pasveikinta su trečios kny-
gos gimimu, užsiminta, kad mažais
žingsneliais ateina ir ketvirta knyga.

O kaip ateina poezija, kada už-
klumpa geriausios mintys, liūdesys
ar džiugus išgyvenimai stipriau ska-

tina kurti, ar žodžiai paklusniai ri-
kiuojasi į posmus ir eilutes?

Knygos autorė literatų klubo ko-
ordinatorė Lina Matiukaitė kalbino
per pertraukėles tarp romansų, per
pasidėjimą prie vaišų stalelių.
Skambant eilėms, kurias skaitė pati
poetė, renginio vedėja, klubo narė
Milda Vaižmužienė, Eugenija Ka-
tauskienė, paaiskėjo pakiliais poeti-
nės kūrybos labai kasdieniška proza.

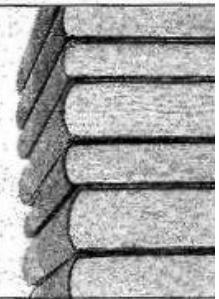
„Knygą rašau apie ketverius metus.
Keštai būna, kartais iš karto subėga
reikalingi žodžiai, o kartais reikia daug
dirbt, išmesti pos-
mus, ieškoti tinkamų,
daug braukti, atidėti
vėlesniams laikui,
vėl sugržti. I vieną
eilėraštį norisi daug
sudėti, kartais ir visą
gyvenimą, dramą.
Norėčiau pamėgti
rašyti prozą, bet bijau,
kad kantrybės
gali neužtekti, susi-
kaupimo“, – bičiu-

Autorės nuotrakos

Popietės dalyvės – literatų klubo narės.

Knygų lentyna

liams atviravo G. Koriznienė.

O kūrybos bičiuliai buvo dosnūs
pagyrimui ir sėkmės linkėjimui.

„Važiuojame kur nors automobiliu
girdžiu, Genovaitė jau krebdėna, rašo
Sédime renginyje, rausiasi rankineje
ieško popieriaus užsirašyti. Ji laba
pastabi, taikli, į vieną eilutę sutalpina
visą eileraštį, paklausykite: grumsta-
lyg ostią kelia daigelių mažą, medis lie-
tumi nubartas, žemės ir grūdo graudu-
artumas susibėga į duonos riekę, beržo
šakele per nuogą vėjo veidą. Tai tik ei-
lutes iš skirtingu eileraščiu“, – kalbėja
klubo pirmmininkė Regina Baltrūnienė
pridurdamas, kad niekur kitur tokią gra-
žių minčių neradusi.

E. Katauskienė naują knygą pava-
dino geraja naujiena, nes poezija yra
laidininkas tarp dangaus ir žemės.
Poezija galima nusiprausti tarsi šalti-
nio vandeniu, ir atsigainius gyventi
lengviau. Bet reikėjo pradžios, reikė-
jo drąsos, o jos G. Koriznienė gavė
padrasinta pirmosios savo knygelė
„Delnų šiluma“ (2011 m.) redaktorė
Eleonoros Vaičelūnienės. Paskui pa-
daug skaitė kitų kolegų kūrybos, daug
mokėsi, dabar jau lengviau ir drąsiau

Šiandien drąsiau klausytis, kai
jos kūrybą skaito kiti, net neatpaži-
tamos eilės tampa, atsiranda naujo
prasmės. Dovanodama savo poeziją
kitiems, autorė sakė esanti laiminga.
Nes ne tik kuriant, bet ir skaitant to

laimes kibirkštys pasiekia:

*Nuo kepalo dangaus atriekus
Riekę pusryčiams
Su spinduliais auksiniai
Užsitepicau medaus
Nuo bitės lengvo sparno.
(Eileraštis „Dienos“)*